32002R2368

31.12.2002 DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH L 358/28

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2368/2002
z dnia 20 grudnia 2002 r.
wprowadzające w życie system certyfikacji Procesu Kimberley dla handlu międzynarodowego surowcem diamentowym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Sankcje przyjęte przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przeciwko ruchom rebelianckim w Sierra Leone i Angoli oraz przeciwko rządowi liberyjskiemu, zakazujące pod pewnymi warunkami przywozu surowca diamentowego z Liberii, Angoli i Sierra Leone, nie były w stanie zatrzymać napływu spornych diamentów do handlu zgodnego z prawem lub doprowadzić do powstrzymania konfliktów.

(2) Rada Europejska z Göteborga z miesiąca czerwca 2001 r. zatwierdziła program w celu zapobiegania gwałtownym konfliktom, który stanowi, między innymi, iż Państwa Członkowskie i Komisja powstrzymają nielegalny handel surowcami o dużej wartości, łącznie z określeniem sposobów przerwania więzi między surowcem diamentowym a gwałtownymi konfliktami oraz wspieraniem Procesu Kimberley.

(3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 303/2002 z dnia 18 lutego 2002 r. dotyczące przywozu do Wspólnoty surowca diamentowego z Sierra Leone [1] zakazuje, pod pewnymi warunkami, przywozu surowca diamentowego do Wspólnoty.

(4) Istnieje potrzeba uzupełnienia istniejących środków skutecznymi kontrolami nad handlem międzynarodowym surowcem diamentowym w celu zapobieżenia obrotowi spornymi diamentami, finansującemu nakłady na ruchy rebelianckie i ich sprzymierzeńców zmierzających do podważenia rządów zgodnych z prawem. Skuteczna kontrola pomoże w utrzymaniu międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa, a także ochroni przychód z wywozu surowca diamentowego, który jest istotny dla rozwoju krajów producentów w Afryce.

(5) Negocjacje w sprawie Procesu Kimberley, łączące Wspólnotę oraz kraje producentów i kraje prowadzące handel, reprezentujące praktycznie cały handel międzynarodowy surowcem diamentowym, jak również branża diamentowa i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, zostały podjęte w celu przygotowania skutecznego systemu kontroli. Doprowadziły one do rozwoju systemu certyfikacji.

(6) Wszyscy uczestnicy zaakceptowali wynik negocjacji jako podstawę dla środków wykonawczych w ramach ich własnej jurysdykcji.

(7) W swojej rezolucji 56/263 Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło system certyfikacji przygotowany w Procesie Kimberley i wezwało wszystkie zainteresowane strony do wzięcia udziału w tym systemie.

(8) Wprowadzenie w życie systemu certyfikacji wymaga, aby przywóz i wywóz surowca diamentowego do lub z terytorium wspólnotowego były poddane systemowi certyfikacji, włączając w to wydawanie odpowiednich certyfikatów przez uczestniczących w systemie.

(9) Każde Państwo Członkowskie może wyznaczyć organ lub organy odpowiedzialne za wprowadzenie w życie odpowiednich przepisów niniejszego rozporządzenia na swoim terytorium i może ograniczyć liczbę tych organów.

(10) Ważność certyfikatów na przywieziony surowiec diamentowy powinna być odpowiednio zweryfikowana przez właściwe organy wspólnotowe.

(11) Zgodność z niniejszym rozporządzeniem nie powinna być rozumiana jako równoważnik lub alternatywa dla zgodności z wszelkimi innymi wymaganiami prawodawstwa wspólnotowego.

(12) W celu zwiększenia skuteczności systemu certyfikacji, powinno się zapobiegać obchodzeniu go lub próbom obchodzenia go. Również dostawcy usług pomocniczych lub usług bezpośrednio związanych zachowują należytą staranność w stwierdzaniu, że przepisy niniejszego rozporządzenia są należycie stosowane.

(13) Certyfikaty eksportowe dla surowca diamentowego powinny być wydawane i potwierdzane jedynie wtedy, gdy jest rozstrzygający dowód, że te diamenty zostały przywiezione na podstawie certyfikatu.

(14) Okoliczności mogą uzasadnić, że właściwy organ przywożącego uczestnika wysyła właściwemu organowi wywożącego uczestnika potwierdzenie przywozu ładunku surowca diamentowego.

[1] Dz.U. L 47 z 19.2.2002, str. 8.

(15) System gwarancji i własne regulacje przemysłu w rodzaju zaproponowanych przez przedstawicieli branży surowca diamentowego w Procesie Kimberley mogłyby ułatwić dostarczenie takiego rozstrzygającego dowodu.

(16) Należy ustanowić przepisy umożliwiające wywóz surowca diamentowego przywiezionego przed zastosowaniem szczególnych kontroli przywozu przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

(17) Każde Państwo Członkowskie powinno ustalić sankcje stosowane w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.

(18) Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące przywozu i wywozu surowca diamentowego nie powinny być stosowane do surowca diamentowego znajdującego się w tranzycie przez Wspólnotę w trakcie wywozu do innego uczestnika.

(19) Do celów wprowadzenia w życie systemu certyfikacji, Wspólnota powinna być uczestnikiem w systemie certyfikacji Procesu Kimberley. Powinna ona być reprezentowana przez Komisję na spotkaniach uczestników systemu certyfikacji Procesu Kimberley.

(20) Środki niezbędne do wykonania niniejszego rozporządzenia należy przyjąć zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji [1].

(21) Należy stworzyć forum, aby umożliwić Komisji i Państwom Członkowskim zbadanie kwestii dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia.

(22) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania, ale przepisy o kontroli przywozu i wywozu należy zawiesić do daty uzgodnionej w Procesie Kimberley dla równoczesnego wprowadzenia w życie kontroli przywozu i wywozu przez wszystkich uczestników,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólnotowy system certyfikacji oraz kontrole przywozu i wywozu surowca diamentowego do celów wprowadzenia w życie systemu certyfikacji Procesu Kimberley.

Do celów systemu certyfikacji Wspólnotę uznaje się za jeden podmiot bez granic wewnętrznych.

Niniejsze rozporządzenie nie ogranicza ani nie zastępuje jakiegokolwiek obowiązującego prawa odnoszącego się do formalności celnych i kontroli.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „Proces Kimberley" oznacza forum, na którym uczestnicy opracowali międzynarodowy system certyfikacji surowca diamentowego;

b) „System certyfikacji Procesu Kimberley" (zwany dalej „systemem certyfikacji PK") oznacza międzynarodowy system certyfikacji wynegocjowany przez Proces Kimberley zgodnie z załącznikiem I;

c) „Uczestnicy" oznacza uczestników w systemie certyfikacji PK wymienionych w załączniku II;

d) „certyfikat" oznacza dokument należycie wydany i potwierdzony przez właściwy organ uczestnika, identyfikujący ładunek surowca diamentowego jako zgodny z wymaganiami systemu certyfikacji PK;

e) „właściwy organ" oznacza organ wyznaczony przez uczestnika do wydawania, potwierdzania lub weryfikacji certyfikatów;

f) „organ wspólnotowy" oznacza właściwy organ wyznaczony przez Państwo Członkowskie i wymieniony w załączniku III;

g) „świadectwo wspólnotowe" oznacza świadectwo zgodne ze wzorem zamieszczonym w załączniku IV i wydane przez organ wspólnotowy;

h) „sporne diamenty" oznacza surowiec diamentowy określony w systemie certyfikacji PK;

i) „surowiec diamentowy" oznacza diament, który jest nieobrobiony lub tylko przepiłowany, przecięty lub zgrubnie obrobiony i kwalifikuje się zgodnie ze Zharmonizowanym Systemem Oznaczania i Kodowania Towarów w pozycjach 7102 10, 7102 21 oraz 7102 31 (zwanym dalej „kodem HS");

j) „przywóz" oznacza fizyczne wprowadzenie lub sprowadzenie na jakąkolwiek część geograficznego terytorium uczestnika;

k) „wywóz" oznacza fizyczne opuszczenie lub zabranie z jakiejkolwiek części geograficznego terytorium uczestnika;

l) „ładunek" oznacza jedną lub kilka paczek;

m) „paczka" oznacza jeden lub kilka diamentów, które są zapakowane razem;

n) „paczka mieszanego pochodzenia" oznacza paczkę, która zawiera surowiec diamentowy z dwóch lub kilku krajów pochodzenia;

[1] Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

o) „terytorium wspólnotowe" oznacza terytoria Państw Członkowskich, do których stosuje się Traktat, na warunkach określonych w tym Traktacie;

p) „uwierzytelniony zasób" oznacza zasób surowca diamentowego, do którego stosuje się niniejsze rozporządzenie, a którego położenie, wielkość i wartość oraz ich zmiany przedłożono skutecznemu nadzorowi Państwa Członkowskiego;

q) „tranzyt celny" oznacza tranzyt przewidziany w art. 91–97 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [1].

ROZDZIAŁ II

SYSTEM PRZYWOZU

Artykuł 3

Przywóz surowca diamentowego do Wspólnoty jest zakazany, chyba że wszystkie poniższe warunki są spełnione:

a) surowiec diamentowy jest zaopatrzony w certyfikat potwierdzony przez właściwy organ uczestnika;

b) surowiec diamentowy jest umieszczony w pojemnikach odpornych na manipulacje, a pieczęcie zastosowane przy wywozie przez tego uczestnika są nienaruszone;

c) certyfikat wyraźnie określa przesyłkę, do której się odnosi.

Artykuł 4

1. Pojemniki i odpowiednie certyfikaty są przedkładane do weryfikacji, razem i najszybciej, jak to jest możliwe, organowi wspólnotowemu albo w Państwie Członkowskim, do którego je przywieziono, albo w Państwie Członkowskim, do którego są przeznaczone, jak wskazano w załączonych dokumentach.

2. W przypadkach gdy surowiec diamentowy jest przywożony do Państwa Członkowskiego, w którym nie ma organu wspólnotowego, przedkłada się go właściwemu organowi wspólnotowemu w Państwie Członkowskim, do którego jest przeznaczony. Jeżeli nie ma organu wspólnotowego ani w dokonującym przywozu Państwie Członkowskim, ani w Państwie Członkowskim przeznaczenia, przedkłada się go właściwemu organowi wspólnotowemu w innym Państwie Członkowskim.

3. Państwo Członkowskie, do którego surowiec diamentowy jest przywożony, zapewni jego przedłożenie właściwemu organowi wspólnotowemu, przewidzianemu w ust. 1 i 2. Tranzyt celny może być przyznany w tym celu. Jeżeli taki tranzyt celny jest przyznany, weryfikacja przewidziana w niniejszym artykule jest zawieszona do czasu przybycia do właściwego organu wspólnotowego.

4. Importer jest odpowiedzialny za odpowiedni przepływ surowca diamentowego i jego koszty.

5. Organ wspólnotowy wybiera jeden z następujących sposobów sprawdzenia, że zawartość pojemnika jest zgodna z danymi szczegółowymi umieszczonymi na odpowiednim świadectwie:

a) otworzy każdy pojemnik w celu takiej weryfikacji; lub

b) zidentyfikuje pojemniki, które mają być otwarte w celu takiej weryfikacji, na podstawie analizy ryzyka lub równoważnego systemu, który pozwala na wnikliwe rozpatrzenie ładunku surowca diamentowego.

6. Organ wspólnotowy bezzwłocznie zakończy weryfikację.

Artykuł 5

1. Jeśli organ wspólnotowy stwierdzi, że warunki z art. 3 są:

a) spełnione, potwierdzi to na oryginalnym świadectwie i dostarczy importerowi uwierzytelnioną i odporną na fałszowanie kopię tego potwierdzonego świadectwa. Ta procedura potwierdzenia odbywa się w ciągu 10 dni roboczych od przedłożenia świadectwa;

b) niespełnione, zatrzyma ładunek.

2. Jeśli organ wspólnotowy odkryje, że niespełnienie warunków jest nieświadome lub nieumyślne lub jest wynikiem działania innego organu w wykonaniu jego odpowiednich obowiązków, może kontynuować potwierdzenie i zwolnić ładunek, po zastosowaniu niezbędnych środków zaradczych dla zapewnienia, że warunki zostały spełnione.

3. W ciągu miesiąca organ wspólnotowy powiadomi Komisję oraz właściwy organ uczestnika, który celowo wydał lub potwierdził świadectwo ładunku, o każdym niespełnieniu warunków.

Artykuł 6

1. Do daty stosowania artykułów, określonych w art. 29 ust. 3, Państwo Członkowskie może uwierzytelnić zasoby surowca diamentowego, który został przywieziony lub jest obecny na terytorium wspólnotowym przed tą datą. Po tej dacie surowiec diamentowy z uwierzytelnionych zasobów uznaje się za spełniający warunki, ustanowione w art. 3.

2. We wszystkich innych przypadkach, organ wspólnotowy może wydać potwierdzenie, że uważa surowiec diamentowy za spełniający warunki art. 3, jeżeli stwierdził, że te diamenty były legalnie obecne we Wspólnocie w tym dniu i nadal takie pozostają.

[1] Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 (Dz.U. L 311 z 12.12.2000, str. 17).

Artykuł 7

Bez względu na przepisy art. 3, 4 i 5, organ wspólnotowy może zezwolić na przywóz surowca diamentowego, jeśli importer dostarczy rozstrzygający dowód, że te diamenty były przeznaczone do przywozu do Wspólnoty i zostały wywiezione 5 lub mniej dni roboczych przed datą stosowania artykułów określonych w art. 29 ust. 3.

W takich przypadkach dany organ wspólnotowy wydaje importerowi potwierdzenie legalnego przywozu, z takim skutkiem, że te diamenty uważa się za spełniające warunki art. 3.

Artykuł 8

1. Komisja zasięga opinii uczestników w sprawie praktycznych uzgodnień dotyczących dostarczenia właściwemu organowi dokonującego wywozu uczestnika, który potwierdził świadectwo potwierdzenia przywozu na terytorium wspólnotowe.

2. Na podstawie tych konsultacji Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2, ustanawia wytyczne dla takiego potwierdzenia.

Artykuł 9

Komisja dostarcza wszystkim organom wspólnotowym poświadczone wzory świadectw uczestników, nazwy i inne odpowiednie szczegóły dotyczące uczestników wydających i/lub organów potwierdzających, poświadczone wzory stempli i podpisów atestujących, że świadectwo zostało legalnie wydane lub potwierdzone oraz wszelkie inne istotne informacje uzyskane w odniesieniu do świadectw.

Artykuł 10

1. Organy wspólnotowe dostarczają Komisji miesięczne sprawozdanie w sprawie wszystkich świadectw przedłożonych do weryfikacji na mocy art. 4.

Dla każdego świadectwa sprawozdanie to wymienia co najmniej:

a) unikalny numer świadectwa,

b) nazwy organów wydających i potwierdzających,

c) datę wydania i potwierdzenia,

d) datę utraty ważności,

e) kraj pochodzenia,

f) kraj pochodzenia, jeśli jest znany,

g) kod(-y) HS,

h) wagę w karatach,

i) wartość,

j) wspólnotowy organ sprawdzający,

k) datę sprawdzenia.

Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2, ustalić format tego sprawozdania w celu ułatwienia monitorowania działania systemu certyfikacji.

2. Organ wspólnotowy zatrzymuje oryginalne świadectwa dostarczone na mocy art. 3 lit. a), przedłożone do weryfikacji przez co najmniej 3 lata. Zapewni on Komisji, osobom lub organom wyznaczonym przez Komisję dostęp do tych oryginalnych świadectw, w szczególności w celu udzielenia odpowiedzi na pytania zadane w ramach systemu certyfikacji PK.

ROZDZIAŁ III

SYSTEM WYWOZU

Artykuł 11

Wywóz ze Wspólnoty surowca diamentowego jest zakazany, chyba że obydwa następujące warunki są spełnione:

a) surowiec diamentowy jest zaopatrzony w odpowiednie świadectwo wspólnotowe wydane i potwierdzone przez organ wspólnotowy;

b) surowiec diamentowy jest umieszczony w pojemnikach odpornych na manipulacje, zapieczętowanych zgodnie z art. 12.

Artykuł 12

1. Organ wspólnotowy może wydać świadectwo wspólnotowe eksporterowi, gdy ustalił, że:

a) eksporter dostarczył rozstrzygający dowód, że surowiec diamentowy, dla którego wymagane jest świadectwo, został legalnie przywieziony, zgodnie z przepisami art. 3;

b) inne informacje wymagane na świadectwie są prawidłowe;

c) surowiec diamentowy jest rzeczywiście przeznaczony do wjazdu na terytorium uczestnika, oraz

d) surowiec diamentowy ma być przewożony w pojemniku odpornym na manipulacje.

2. Organ wspólnotowy nie potwierdzi świadectwa wspólnotowego, dopóki nie zweryfikuje, czy zawartość pojemnika odpowiada szczegółowym danym umieszczonym na odpowiednim świadectwie i czy pojemnik odporny na manipulacje zawierający surowiec diamentowy został następnie zaplombowany na odpowiedzialność tego organu.

3. Organ wspólnotowy wybiera jeden z następujących sposobów sprawdzenia, czy zawartość pojemnika jest zgodna z danymi szczegółowymi umieszczonymi na odpowiednim świadectwie:

a) zweryfikuje zawartość każdego pojemnika; lub

b) zidentyfikuje pojemniki, których zawartość będzie weryfikowana, na podstawie analizy ryzyka lub równoważnego systemu, który pozwala na wnikliwe rozpatrzenie ładunku surowca diamentowego.

4. Organ wspólnotowy dostarcza eksporterowi poświadczoną i odporną na fałszowanie kopię świadectwa wspólnotowego, którą potwierdził. Eksporter zachowa wszystkie dostępne kopie przez co najmniej trzy lata.

5. Świadectwo wspólnotowe jest ważne na wywóz nie dłużej niż przez dwa miesiące od daty wydania. Jeśli surowiec diamentowy nie zostanie wywieziony w tym terminie, świadectwo wspólnotowe należy zwrócić wydającemu organowi wspólnotowemu.

Artykuł 13

Jeśli eksporter jest członkiem diamentowej organizacji wymienionej w załączniku V, organ wspólnotowy może przyjąć jako rozstrzygający dowód legalnego przywozu do Wspólnoty deklarację podpisaną przez eksportera w tym celu. Taka deklaracja zawiera co najmniej informacje podawane w fakturze na mocy art. 17 ust. 2 lit. a) ppkt ii).

Artykuł 14

1. Jeśli organ wspólnotowy ustali, że ładunek surowca diamentowego, dla którego wymagane jest świadectwo wspólnotowe, nie spełnia warunków art. 11, 12 lub 13, organ ten zatrzyma ładunek.

2. Jeśli organ wspólnotowy odkryje, że niespełnienie warunków jest nieświadome lub nieumyślne lub jest wynikiem działania innego organu w wykonaniu jego odpowiednich obowiązków, może zwolnić ładunek i kontynuować wydawanie i potwierdzanie świadectwa wspólnotowego, po zastosowaniu niezbędnych środków zaradczych dla zapewnienia, że warunki zostały spełnione.

3. W ciągu miesiąca organ wspólnotowy powiadomi Komisję oraz właściwy organ uczestnika, który celowo wydał lub potwierdził świadectwo ładunku o każdym niespełnieniu warunków.

Artykuł 15

1. Organy wspólnotowe dostarczają Komisji miesięczne sprawozdanie w sprawie wszystkich świadectw wspólnotowych przez nie wydanych i potwierdzonych.

Dla każdego świadectwa sprawozdanie to wymienia co najmniej:

a) unikalny numer świadectwa,

b) nazwy organów wydających i potwierdzających,

c) datę wydania i potwierdzenia,

d) datę utraty ważności,

e) kraj pochodzenia,

f) kraj pochodzenia, jeśli jest znany,

g) kod(-y) HS,

h) wagę w karatach i wartość.

Zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2, Komisja może ustalić format tego sprawozdania w celu ułatwienia monitorowania działania systemu certyfikacji.

2. Organy wspólnotowe zachowują na co najmniej trzy lata poświadczone kopie dostarczone na mocy art. 12 ust. 4, jak również wszelkie informacje uzyskane od eksportera dla uzasadnienia wydania i potwierdzenia świadectwa wspólnotowego.

Zapewnią one Komisji, osobom lub organom wyznaczonym przez Komisję dostęp do tych poświadczonych kopii, w szczególności w celu udzielenia odpowiedzi na pytania zadane w ramach systemu certyfikacji PK.

Artykuł 16

1. Komisja zasięga opinii uczestników sprawie praktycznych uzgodnień dotyczących uzyskania potwierdzenia przywozu surowca diamentowego wywiezionego ze Wspólnoty, objętego świadectwem potwierdzonym przez organ wspólnotowy.

2. Na podstawie tych konsultacji Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2, ustanowi wytyczne dla takiego potwierdzenia.

ROZDZIAŁ IV

WŁASNE REGULACJE PRZEMYSŁU

Artykuł 17

1. Organizacje reprezentujące podmioty handlujące surowcem diamentowym, które ustanowiły system gwarancji i własnych regulacji przemysłu do celów wprowadzenia w życie systemu certyfikacji PK, mogą występować z wnioskami do Komisji o umieszczenie ich w wykazie w załączniku V bezpośrednio lub przez właściwy organ wspólnotowy.

2. Gdy organizacja występuje z wnioskiem o umieszczenie w wykazie:

a) dostarcza rozstrzygający dowód, że przyjęła zasady i przepisy, zgodnie z którymi jej członkowie, handlujący surowcem diamentowym, będący osobami fizycznymi lub prawnymi, zobowiązują się, że najpóźniej od daty stosowania artykułów określonych w art. 29 ust. 3:

   i) sprzedają wyłącznie diamenty zakupione ze źródeł zgodnych z prawem, zgodnie z przepisami odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz systemem certyfikacji Procesu Kimberley i gwarantują na piśmie na fakturze towarzyszącej każdej sprzedaży surowca diamentowego, że na podstawie ich osobistej wiedzy i/lub pisemnych gwarancji przekazanych przez dostawcę takiego surowca diamentowego, sprzedany surowiec diamentowy nie jest spornym diamentem;

   ii) dbają o to, by każda sprzedaż surowca diamentowego była zaopatrzona w fakturę zawierającą wspomnianą pisemną gwarancję jednoznacznie identyfikującą sprzedawcę i nabywcę oraz ich statutowe siedziby, zawierającą numer identyfikacyjny sprzedawcy nadany do celów VAT, gdy ma to zastosowanie, ilość/wagę i kwalifikację sprzedanych towarów, wartość transakcji i datę dostawy;

iii) nie kupują surowca diamentowego z podejrzanych lub nieznanych źródeł zaopatrzenia i/lub surowca diamentowego pochodzącego od stron nieuczestniczących w systemie certyfikacji PK;

iv) nie kupują surowca diamentowego z jakiegokolwiek źródła, które po prawnie wiążącym procesie uznano za winne pogwałcenia przepisów ustawowych i wykonawczych dotyczących handlu konfliktowymi diamentami;

v) nie kupują surowca diamentowego w regionie, lub z regionu, który jest podmiotem informacji doradczej organu rządowego lub organu systemu certyfikacji PK z takim skutkiem, że te sporne diamenty pochodzą z tego regionu lub są możliwe do nabycia w tym regionie;

vi) świadomie nie kupują, sprzedają lub pomagają innym w kupowaniu lub sprzedawaniu spornych diamentów;

vii) zapewniają, że wszyscy pracownicy kupujący lub sprzedający surowiec diamentowy w handlu diamentami są w pełni poinformowani o rezolucjach handlowych i przepisach rządowych ograniczających handel spornymi diamentami;

viii) tworzą i utrzymują przez co najmniej trzy lata rejestry faktur otrzymanych od dostawców i wydanych klientom;

ix) zlecają niezależnemu audytorowi poświadczenie, że te rejestry były stworzone i utrzymane starannie i że nie zidentyfikował żadnych transakcji, które nie były zgodne z zobowiązaniami określonymi w ppkt i)–viii), lub że każda transakcja, która nie była zgodna z tymi zobowiązaniami, została należycie zgłoszona właściwemu organowi wspólnotowemu;

oraz

b) dostarcza rozstrzygający dowód, że przyjęła zasady i przepisy, które zobowiązują organizację do:

i) wykluczenia każdego członka uznanego, po należytym dochodzeniu przeprowadzonym przez samą organizację, za winnego poważnego pogwałcenia wyżej wspomnianych zobowiązań; oraz

ii) upublicznienia wykluczenia tego członka oraz notyfikowania tego Komisji;

iii) zapoznania wszystkich swoich członków ze wszystkimi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i wytycznymi rządowymi i należącymi do systemu certyfikacji PK, dotyczącymi konfliktowych diamentów oraz z nazwiskami każdej osoby fizycznej lub prawnej uznanej za winną, po prawnie wiążącym procesie, pogwałcenia przepisów ustawowych i wykonawczych;

oraz

c) dostarcza Komisji oraz właściwemu organowi wspólnotowemu kompletny wykaz wszystkich swoich członków handlujących surowcem diamentowym, włączając w to pełne nazwy, adresy, położenie i inne informacje, które przyczynią się do uniknięcia błędnego stwierdzenia tożsamości.

3. Organizacje objęte niniejszym artykułem niezwłocznie notyfikują Komisji i właściwemu organowi wspólnotowemu Państwa Członkowskiego, w którym mają siedzibę lub zostały ustanowione, o wszelkich zmianach dotyczących członkostwa w nich, następujących po wystąpieniu z wnioskiem o umieszczenie w wykazie.

4. Zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2, Komisja umieszcza w wykazie w załączniku V każdą organizację, która spełnia warunki niniejszego artykułu. Powiadamia ona wszystkie organy wspólnotowe o nazwach i innych odpowiednich danych szczegółowych członków organizacji umieszczonych w wykazie oraz o zmianach w nich.

5. a) Organizacja umieszczona w wykazie lub jej członek zapewni odpowiedniemu organowi wspólnotowemu dostęp do wszelkich informacji, które mogą być potrzebne do oceny sprawnego funkcjonowania systemu gwarancji i własnych regulacji przemysłu. Gdy okoliczności to uzasadniają, organ wspólnotowy może wymagać dodatkowych gwarancji, że organizacja jest w stanie utrzymać wiarygodny system.

b) Właściwy organ wspólnotowy raz do roku zawiadamia o swojej ocenie Komisję.

6. Jeśli w trakcie monitorowania sprawnego funkcjonowania systemu organ wspólnotowy w Państwie Członkowskim uzyskuje wiarygodną informację, że organizacja umieszczona w wykazie, objęta niniejszym artykułem, ustanowiona lub mająca siedzibę w tym Państwie Członkowskim, lub członek tam ustanowiony lub mający siedzibę w tym Państwie Członkowskim, narusza przepisy niniejszego artykułu, bada on sprawę dla sprawdzenia, czy przepisy niniejszego artykułu rzeczywiście zostały naruszone.

7. a) Jeśli Komisja ma wiarygodną informację, że organizacja umieszczona w wykazie lub jej członek narusza przepisy niniejszego artykułu, żąda oceny sytuacji przez organ wspólnotowy Państwa Członkowskiego, w którym organizacja lub jej członek ma siedzibę lub został ustanowiony. Na mocy takiego żądania, odpowiedni organ wspólnotowy szybko zbada sprawę i należycie powiadomi Komisję o swoich ustaleniach.

b) Jeśli Komisja, na podstawie sprawozdań, oceny lub innej odpowiedniej informacji, dochodzi do wniosku, że system gwarancji i własne regulacje przemysłu nie funkcjonują prawidłowo, a sprawa nie była odpowiednio prowadzona, Komisja podejmuje niezbędne środki, zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2.

8. Jeśli badanie prowadzi do wniosku, że organizacja narusza przepisy niniejszego artykułu, organ wspólnotowy Państwa Członkowskiego, w którym ta organizacja ma siedzibę lub została ustanowiona, notyfikuje to Komisji bezzwłocznie. Następnie Komisja, zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2, podejmuje właściwe środki w celu usunięcia tej organizacji z wykazu w załączniku V.

9. Jeśli organizacja umieszczona w wykazie lub jeden lub kilku jej członków zostali ustanowieni lub mają siedzibę w Państwie Członkowskim, które nie wyznaczyło organu wspólnotowego do celów niniejszego artykułu, Komisja staje się organem wspólnotowym dla tej organizacji lub tych członków.

10. Organizacje lub ich członkowie objęci niniejszym artykułem, działający na terytorium uczestnika innego niż Wspólnota, uznawani są za spełniających przepisy niniejszego artykułu, jeśli spełniają zasady i przepisy wykonawcze, które ten uczestnik ustanowił do celów wprowadzenia w życie systemu certyfikacji Procesu Kimberley.

ROZDZIAŁ V

TRANZYT

Artykuł 18

Artykuły 4, 11, 12 i 14 nie mają zastosowania do surowca diamentowego, który jest wprowadzany na terytorium wspólnotowe wyłącznie do celów tranzytu do uczestnika innego niż Wspólnota, pod warunkiem że ani oryginalny pojemnik, w którym surowiec diamentowy jest transportowany, ani oryginalny załączony certyfikat wydany przez właściwy organ uczestnika nie były naruszone przy wprowadzeniu i przy opuszczaniu terytorium wspólnotowego, a cel tranzytowy jest wyraźnie poświadczony załączonym certyfikatem.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 19

1. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć jeden lub kilka organów na swoim terytorium jako organ wspólnotowy i mogą przypisać im różne zadania.

2. Państwa Członkowskie wyznaczające organ wspólnotowy dostarczą Komisji informacje wskazujące, że ich wyznaczone organy wspólnotowe mogą solidnie, na czas, skutecznie i właściwie wypełniać zadania wymagane niniejszym rozporządzeniem.

3. Państwa Członkowskie mogą ograniczyć liczbę punktów, w których formalności przewidziane niniejszym rozporządzeniem mogą być dokonane. Państwa Członkowskie powiadamiają o tym Komisję. Na podstawie informacji dostarczonych na mocy ust. 1 i 2 oraz zgodnie z procedurą określoną w art. 22 ust. 2, Komisja zachowuje w załączniku III wykaz organów wspólnotowych, ich położenia i zadań im powierzonych.

4. Organy wspólnotowe mogą żądać od podmiotu gospodarczego uiszczenia opłaty za produkcję, wydanie i/lub poświadczenie certyfikatu i za fizyczną inspekcję zgodnie z art. 4 i 14. W żadnym wypadku kwota tej opłaty nie może przekroczyć kosztów poniesionych przez ten właściwy organ za dane działanie. Żadne opłaty wyrównawcze ani podobne opłaty nie mogą być ponoszone w związku z tymi działaniami.

5. Państwa Członkowskie zgłaszają Komisji opcję, którą wybierają na mocy art. 4 ust. 5 i 12 ust. 3, lub dalsze zmiany.

6. Komisja może zmienić specyfikacje świadectwa wspólnotowego w celu poprawy jego zabezpieczenia, przetwarzania i funkcjonalności do celów systemu certyfikacji PK.

Artykuł 20

Na podstawie istotnych informacji uzyskanych od przewodniczącego Procesu Kimberley i/lub uczestników, Komisja może zmienić wykaz uczestników i właściwych organów, które powołali do wydawania i poświadczania ich certyfikatów w załączniku II.

Artykuł 21

1. Wspólnota jest uczestnikiem systemu certyfikacji Procesu Kimberley.

2. Komisja, która reprezentuje Wspólnotę w systemie certyfikacji Procesu Kimberley, zmierza do zapewnienia optymalnego wprowadzenia w życie systemu certyfikacji PK, w szczególności poprzez współpracę z uczestnikami. W tym celu Komisja będzie, w szczególności, wymieniać informacje z uczestnikami o handlu międzynarodowym surowcem diamentowym oraz, w miarę potrzeb, współpracować w działaniach monitorujących i w ugodowym rozstrzyganiu wszelkich sporów, które mogą się pojawić.

Artykuł 22

1. W wykonywaniu swoich obowiązków na mocy art. 8, 10, 15, 16, 17 i 19 Komisja jest wspomagana przez Komitet (zwany dalej „Komitetem").

2. W przypadku dokonania odniesienia do niniejszego ustępu, stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Ustala się okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE na 10 dni roboczych.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 23

Komitet określony w art. 22 może zbadać każdą kwestię dotyczącą stosowania niniejszego rozporządzenia. Takie kwestie mogą być wnoszone albo przez przewodniczącego albo przez przedstawiciela Państwa Członkowskiego.

Artykuł 24

1. Każda osoba fizyczna lub prawna, świadcząca usługi bezpośrednio lub pośrednio związane z działalnością objętą art. 3, 4, 6, 7, 11, 12, 13, 17 lub 18, wykaże należytą staranność w stwierdzeniu, że działalność, w ramach której świadczy usługi, jest zgodna z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Świadomy i celowy udział w działaniach, których celem lub skutkiem jest bezpośrednie lub pośrednie obejście przepisów niniejszego rozporządzenia, jest zakazany.

3. Należy notyfikować Komisji wszelkie informacje sugerujące, że przepisy niniejszego rozporządzenia są lub były obchodzone.

Artykuł 25

Wszelkie informacje dostarczone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem są wykorzystane wyłącznie do celów, w jakich zostały dostarczone.

Informacje o charakterze poufnym lub dostarczone jako poufne są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. Nie są ujawniane przez Komisję bez jednoznacznej zgody osoby je dostarczającej.

Przekazywanie takich informacji jest dozwolone, jeżeli Komisja jest do tego zobowiązana lub upoważniona, w szczególności w związku z postępowaniem prawnym. Przy przekazywaniu takich informacji należy wziąć pod uwagę słuszne interesy zainteresowanej osoby, tak aby nie zostały ujawnione jej tajemnice handlowe.

Niniejszy artykuł nie wyklucza ujawnienia przez Komisję informacji o charakterze ogólnym. Ujawnienie takie nie jest dozwolone, jeżeli jest niezgodne z pierwotnym celem takich informacji.

W razie naruszenia poufności, autor takich informacji jest upoważniony do uzyskania zobowiązania, iż zostaną one, w zależności od sytuacji, usunięte, zignorowane lub skorygowane.

Artykuł 26

Zgodność z niniejszym rozporządzeniem nie zwalnia żadnej osoby fizycznej lub prawnej ze zgodności, pełnej lub częściowej, z wszelkimi innymi zobowiązaniami na mocy prawodawstwa wspólnotowego lub ustawodawstwa krajowego.

Artykuł 27

Każde Państwo Członkowskie ustala sankcje nakładane w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia. Takie sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające oraz są w stanie zapobiegać uzyskiwaniu korzyści ekonomicznych płynących z działania osób odpowiedzialnych za naruszenia.

Do czasu przyjęcia, tam, gdzie jest to konieczne, jakiegokolwiek aktu prawnego, prowadzącego do realizacji tego celu, sankcje nakładane w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia, są określane przez Państwa Członkowskie w celu nadania skuteczności art. 5 rozporządzenia (WE) nr 303/2002.

Artykuł 28

Niniejsze rozporządzenie stosuje się:

a) na terytorium wspólnotowym, włączając jej przestrzeń powietrzną, lub na pokładzie każdego statku powietrznego lub morskiego na mocy jurysdykcji Państwa Członkowskiego;

b) do każdego obywatela Państwa Członkowskiego oraz do każdej osoby prawnej, podmiotu lub organu, które zostały zarejestrowane lub ustanowione na mocy prawa Państwa Członkowskiego.

Artykuł 29

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Komisja corocznie składa sprawozdanie Radzie lub w zależności od potrzeb, w sprawie wykonania niniejszego rozporządzenia oraz w sprawie konieczności przeglądu lub uchylenia tego rozporządzenia.

3. Stosowanie art. 3, 4, 5, 10, 11, 12, 13, 14, 15 i 18 zawiesza się do czasu, aż Rada zdecyduje o stosowaniu tych artykułów na podstawie wniosku Komisji.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2002 r.

W imieniu Rady

L. ESPERSEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

SYSTEM CERTYFIKACJI PROCESU KIMBERLEY

PREAMBUŁA

UCZESTNICY,

— UZNAJĄC, że handel konfliktowymi diamentami jest sprawą poważnej międzynarodowej wagi, która może być bezpośrednio związana z podsycaniem zbrojnych konfliktów, działalnością ruchów rebelianckich mającą na celu podważenie lub zniesienie rządów zgodnych z prawem oraz nielegalnym handlem i rozprzestrzenianiem uzbrojenia, w szczególności broni ręcznej i lekkiej;

— PONADTO UZNAJĄC niszczący wpływ konfliktów podsycanych przez handel spornymi diamentami na pokój, bezpieczeństwo i ochronę ludzi w krajach nimi dotkniętych oraz systematyczne i znaczne pogwałcenia praw człowieka, które są popełniane podczas takich konfliktów;

— STWIERDZAJĄC negatywny wpływ takich konfliktów na stabilność w regionie i na obowiązki nałożone na państwa przez Kartę Narodów Zjednoczonych, dotyczące utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa;

— MAJĄC NA UWADZE, że pilne międzynarodowe działanie jest nakazane dla zapobieżenia problemowi spornych diamentów negatywnie oddziałujących na handel diamentami pochodzącymi z legalnych źródeł, który stanowi decydujący wkład w gospodarki wielu krajów je wytwarzających, przetwarzających, dokonujących wywozu i przywozu, w szczególności państw rozwijających się;

— PRZYWOŁUJĄC wszystkie odpowiednie rezolucje Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wydane na mocy Rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych, włącznie z odpowiednimi przepisami rezolucji 1173 (1998), 1295 (2000), 1306 (2000) i 1343 (2001), i zdecydowani przyczynić się i poprzeć wprowadzenie w życie środków przewidzianych w tych rezolucjach;

— ZWRACAJĄC UWAGĘ na rezolucję Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych 55/56 (2000) w sprawie roli handlu spornymi diamentami w podsycaniu konfliktów zbrojnych, która wezwała wspólnotę międzynarodową do pilnego i ostrożnego rozważenia stworzenia skutecznych i pragmatycznych środków do rozwiązania problemu;

— PONADTO ZWRACAJĄC UWAGĘ NA zalecenie z rezolucji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych 55/56, żeby Wspólnota międzynarodowa opracowała szczegółowe propozycje prostego i użytecznego międzynarodowego systemu certyfikacji surowca diamentowego, opartego przede wszystkim na krajowych systemach certyfikacji oraz na uzgodnionych na arenie międzynarodowej minimalnych normach;

— PRZYPOMINAJĄC, że Proces Kimberley, który został ustanowiony dla znalezienia rozwiązania międzynarodowego problemu spornych diamentów, łączył zainteresowanych udziałowców, czyli państwa wytwarzające, dokonujące wywozu i przywozu, branżę diamentową oraz społeczeństwo obywatelskie;

— PRZEKONANI, że możliwość odegrania roli w podsycaniu konfliktów zbrojnych przez sporne diamenty może być znacznie ograniczona przez wprowadzenie w życie systemu certyfikacji surowca diamentowego, opracowanego dla wykluczenia konfliktowych diamentów z handlu zgodnego z prawem;

— PRZYPOMINAJĄC, że Proces Kimberley uważał, że międzynarodowy system certyfikacji surowca diamentowego, oparty na ustawodawstwie krajowym i praktyce oraz spełniający uzgodnione na arenie międzynarodowej minimalne normy, będzie najskuteczniejszym systemem, poprzez który problem konfliktowych diamentów może być rozwiązany;

— PRZYZNAJĄC, że ważne inicjatywy już zostały podjęte do rozwiązania tego problemu, w szczególności przez rządy Angoli, Demokratycznej Republiki Konga, Gwinei i Sierra Leone oraz przez inne kluczowe kraje wytwarzające, dokonujące wywozu i przywozu, jak również przez branżę diamentową, w szczególności przez Światową Radę Diamentów oraz przez społeczeństwo obywatelskie;

— PRZYJMUJĄC Z ZADOWOLENIEM dobrowolne inicjatywy własnej regulacji ogłoszone przez branżę diamentową oraz uznając, że taki system dobrowolnej własnej regulacji przyczynia się do zapewnienia skutecznego wewnętrznego systemu kontroli surowca diamentowego, opartego na międzynarodowym systemie certyfikacji surowca diamentowego;

— UZNAJĄC, że międzynarodowy system certyfikacji surowca diamentowego będzie wiarygodny tylko wtedy, gdy wszyscy uczestnicy ustalą wewnętrzne systemy kontroli opracowane dla wyeliminowania obecności konfliktowych diamentów w łańcuchu wytwarzania, wywożenia i przywożenia surowca diamentowego na ich własnych terytoriach, jednocześnie biorąc pod uwagę, że różnice w metodach wytwarzania i praktykach handlowych, jak również różnice w ich instytucjonalnej kontroli, mogą wymagać różnego podejścia, by wypełnić minimalne normy;

— PONADTO UZNAJĄC, że międzynarodowy system certyfikacji surowca diamentowego musi być zgodny z prawem międzynarodowym regulującym handel międzynarodowy;

— PRZYZNAJĄC, że należy w pełni szanować suwerenność państwa oraz że należy trzymać się zasad równości, obustronnych korzyści oraz porozumienia,

ZALECAJĄ NASTĘPUJĄCE POSTANOWIENIA:

SEKCJA I

Definicje

Do celów międzynarodowego systemu certyfikacji surowca diamentowego (zwanego dalej „systemem certyfikacji") stosuje się następujące definicje:

SPORNE DIAMENTY oznacza surowiec diamentowy wykorzystywany przez ruchy rebelianckie lub ich sprzymierzeńców do finansowania konfliktów zmierzających do podważenia rządów zgodnych z prawem, w sposób określony w rezolucjach Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNSC), dopóki pozostają one w mocy, lub w innych podobnych rezolucjach UNSC, które mogą być przyjęte w przyszłości, oraz w sposób rozumiany i uznawany w rezolucji 55/56 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNGA), lub w innych podobnych rezolucjach UNGA, które mogą być przyjęte w przyszłości;

KRAJ POCHODZENIA oznacza kraj, w którym ładunek surowca diamentowego był wykopany lub wydobyty;

KRAJ WYSYŁKI oznacza ostatniego uczestnika, skąd ładunek surowca diamentowego był wywieziony, jak zarejestrowano w dokumentacji przywozu;

DIAMENT oznacza naturalny minerał składający się zasadniczo z czystego, skrystalizowanego węgla w systemie izomerycznym, o twardości wynoszącej 10 w skali twardości (zarysowań) Mohsa, o ciężarze właściwym wynoszącym około 3,52 i o współczynniku załamania światła wynoszącym 2,42;

WYWÓZ oznacza fizyczne opuszczenie lub zabranie z jakiejkolwiek części geograficznego terytorium uczestnika;

WŁADZA DOKONUJĄCA WYWOZU oznacza władzę(-e) lub organ(-y) wyznaczone przez uczestnika, którego terytorium ładunek surowca diamentowego opuszcza, i które są upoważnione do poświadczenia certyfikatu Procesu Kimberley;

STREFA WOLNEGO HANDLU oznacza część terytorium uczestnika, na której wszelkie wprowadzane towary są ogólnie postrzegane jako znajdujące się poza obszarem celnym, w odniesieniu do należności celnych przywozowych i podatków;

PRZYWÓZ oznacza fizyczne wprowadzenie lub sprowadzenie na jakąkolwiek część geograficznego terytorium uczestnika;

WŁADZA DOKONUJĄCA PRZYWOZU oznacza władzę(-e) lub organ(-y) wyznaczone przez uczestnika, na którego terytorium ładunek surowca diamentowego jest przywożony, dla przeprowadzenia wszystkich formalności przywozowych, w szczególności dla sprawdzenia załączonych certyfikatów Procesu Kimberley;

CERTYFIKAT PROCESU KIMBERLEY oznacza dokument odporny na fałszowanie, szczególnego formatu, który identyfikuje ładunek surowca diamentowego jako zgodny z wymaganiami systemu certyfikacji;

OBSERWATOR oznacza przedstawiciela społeczeństwa obywatelskiego, branży diamentowej, organizacji międzynarodowych oraz rządów nieuczestniczących, zaproszonych do wzięcia udziału w posiedzeniach plenarnych;

PACZKA oznacza jeden lub kilka diamentów, które są zapakowane razem i które nie są indywidualnie określone;

PACZKA MIESZANEGO POCHODZENIA oznacza paczkę zawierającą surowiec diamentowy z dwóch lub kilku krajów pochodzenia, wymieszany razem;

UCZESTNIK oznacza państwo lub regionalną organizację integracji gospodarczej, dla której system certyfikacji jest skuteczny;

REGIONALNA ORGANIZACJA INTEGRACJI GOSPODARCZEJ oznacza organizację składającą się z suwerennych państw, które przeniosły na tę organizację swoje kompetencje w zakresie spraw regulowanych przez system certyfikacji;

SUROWIEC DIAMENTOWY oznacza diament, który jest nieobrobiony lub tylko przepiłowany, przecięty lub zgrubnie obrobiony i jest objęty zgodnie ze Zharmonizowanym Systemem Oznaczania i Kodowania Towarów pozycjami 7102 10, 7102 21 oraz 7102 31;

ŁADUNEK oznacza jedną lub kilka paczek, które są fizycznie przywożone lub wywożone;

TRANZYT oznacza fizyczne przejście przez terytorium uczestnika lub nieuczestnika, z przeładunkiem, magazynowaniem lub zmianą w sposobie transportu lub bez; gdy takie przejście jest jedynie częścią całej podróży, rozpoczynającej się i kończącej poza granicą uczestnika lub nieuczestnika, przez którego terytorium ładunek przechodzi.

SEKCJA II

Certyfikat Procesu Kimberley

Każdy uczestnik powinien zapewnić, że:

a) certyfikat Procesu Kimberley (zwany dalej certyfikatem) towarzyszy każdemu ładunkowi surowca diamentowego przy wywozie;

b) jego formalności związane z wydawaniem certyfikatów spełniają minimalne normy Procesu Kimberley, jakie wymieniono w sekcji IV;

c) certyfikaty spełniają minimalne wymagania wymienione w załączniku I. Tak długo jak te wymagania są spełnione, uczestnicy mogą we własnym zakresie ustanowić dodatkowe charakterystyki dla swoich własnych certyfikatów, na przykład ich formę, dodatkowe dane lub elementy zabezpieczeń;

d) notyfikuje on wszystkim innym uczestnikom za pośrednictwem przewodniczącego cechy swojego certyfikatu, w sposób określony w załączniku I, do celów potwierdzenia.

SEKCJA III

Zobowiązania w stosunku do handlu międzynarodowego surowcem diamentowym

Każdy uczestnik powinien:

a) w odniesieniu do ładunków surowca diamentowego wywiezionego do uczestnika, wymagać, by każdy taki ładunek był zaopatrzony w należycie potwierdzony certyfikat;

b) w odniesieniu do ładunków surowca diamentowego przywożonego od uczestnika:

— wymagać należycie potwierdzonego certyfikatu;

— zapewnić, że potwierdzenie otrzymania jest wysłane jak najszybciej odpowiedniego organu dokonującego wywozu. Potwierdzenie powinno co najmniej odnosić się do numeru certyfikatu, liczby paczek, wagi w karatach i danych importera i eksportera;

— wymagać, aby oryginał certyfikatu był łatwo dostępny przez okres nie krótszy niż trzy lata;

c) zapewnić, że żaden ładunek surowca diamentowego nie jest przywożony od lub wywożony do nieuczestnika;

d) uznać, że uczestnicy, przez których terytoria przechodzą ładunki tranzytowe, nie muszą spełniać wymagań z powyższych lit. a) i b) oraz sekcji II lit. a), pod warunkiem że wyznaczone organy uczestnika, przez którego terytorium przechodzi ładunek, zapewnią, że ładunek opuszcza jego terytorium w identycznym stanie, w jakim został wprowadzony na to terytorium (tj. nieotwarty i nienaruszony).

SEKCJA IV

Kontrole wewnętrzne

Zobowiązania uczestników

Każdy uczestnik powinien:

a) ustanowić system wewnętrznych środków kontroli opracowanych dla wyeliminowania obecności konfliktowych diamentów z ładunków surowca diamentowego przywożonych na jego terytorium i z niego wywożonych;

b) wyznaczyć organ(-y) dokonujący(-e) przywozu i wywozu;

c) zapewnić, że surowiec diamentowy jest przywożony i wywożony w pojemnikach odpornych na manipulacje;

d) zgodnie z wymaganiami, zmienić lub uchwalić właściwe przepisy ustawowe lub wykonawcze dla wprowadzenia w życie i zapewnienia stosowania systemu certyfikacji i utrzymać odstraszające i proporcjonalne kary za przekroczenia;

e) zbierać i utrzymywać odpowiednie oficjalne dane dotyczące produkcji, przywozu i wywozu, oraz układać wymieniać takie dane zgodnie z przepisami sekcji V.

f) ustalając system kontroli wewnętrznych, brać pod uwagę, w miarę potrzeb, dalsze opcje i zalecenia dla kontroli wewnętrznych, wyszczególnione w załączniku II.

Zasady dotyczące Własnych Regulacji Przemysłu

Uczestnicy rozumieją, że dobrowolny system własnych regulacji przemysłu, jak określono w preambule do niniejszego dokumentu, będzie przewidywał system gwarancji wsparty sprawdzeniem przez niezależnych audytorów z indywidualnych firm, poparty przez wewnętrzne kary ustanowione przez branżę, które pomogą w ułatwieniu pełnego śledzenia transakcji surowcem diamentowym przez organy rządowe.

SEKCJA V

Współpraca i przejrzystość

Uczestnicy powinni:

a) dostarczyć sobie nawzajem za pośrednictwem przewodniczącego informacje identyfikujące ich wyznaczone władze lub organy odpowiedzialne za wprowadzenie w życie przepisów niniejszego systemu certyfikacji. Każdy uczestnik powinien dostarczyć innym uczestnikom za pośrednictwem przewodniczącego informacje, najlepiej w formie elektronicznej, o swoich odpowiednich przepisach ustawowych i wykonawczych, zasadach, procedurach i praktykach, i uaktualniać te informacje w miarę potrzeb. Powinny one zawierać streszczenie podstawowej treści tych informacji w języku angielskim;

b) zebrać i udostępnić wszystkim innym uczestnikom za pośrednictwem przewodniczącego dane statystyczne zgodne z zasadami wymienionymi w załączniku III;

c) dokonywać regularnej wymiany doświadczeń i innych istotnych informacji, włączając samoocenę, w celu wypracowania najlepszej praktyki w danych warunkach;

d) przychylnie rozważyć prośby innych uczestników o pomoc w poprawie funkcjonowania systemu certyfikacji na ich terytoriach;

e) poinformować innego uczestnika za pośrednictwem przewodniczącego, jeżeli uważa, że przepisy ustawowe i wykonawcze, zasady, procedury lub praktyki innego uczestnika nie zapewniają nieobecności spornych diamentów w wywozie tego innego uczestnika;

f) współpracować z innymi uczestnikami, by próbować rozwiązywać problemy, które mogą się pojawić w niezamierzonych okolicznościach, a które mogłyby prowadzić do niewypełnienia minimalnych wymagań dla wydawania lub przyjmowania certyfikatów, i informować wszystkich innych uczestników o istocie napotkanych problemów i o znalezionych rozwiązaniach;

g) zachęcać, poprzez swoje odpowiednie organy, do ściślejszej współpracy między agencjami przestrzegania prawa i między agencjami celnymi uczestników.

SEKCJA VI

Sprawy administracyjne

SPOTKANIA

1. Uczestnicy i obserwatorzy spotykają się na posiedzeniach plenarnych corocznie, a przy innych okazjach, gdy uczestnicy wykażą taką potrzebę, w celu przedyskutowania skuteczności systemu certyfikacji.

2. Uczestnicy powinni przyjąć regulamin wewnętrzny dla takich spotkań na pierwszym posiedzeniu plenarnym.

3. Spotkania będą się odbywać w kraju, w którym znajduje się przewodniczący, chyba że uczestnik lub organizacja międzynarodowa zaoferuje się być gospodarzem spotkania, a jego oferta zostanie przyjęta. Kraj przyjmujący powinien ułatwić formalności wjazdowe osobom uczestniczącym w takich spotkaniach.

4. Na zakończenie każdego posiedzenia plenarnego będzie wybierany przewodniczący, który będzie przewodniczył wszystkim posiedzeniom plenarnym, grupom roboczym ad hoc i innym organom pomocniczym, które mogą być tworzone do czasu zamknięcia następnego dorocznego posiedzenia plenarnego.

5. Uczestnicy podejmują decyzje w drodze porozumienia. W przypadku gdy porozumienie okazuje się niemożliwe, przewodniczący przeprowadza konsultacje.

WSPARCIE ADMINISTRACYJNE

6. Dla skutecznego administrowania systemem certyfikacji konieczne będzie wsparcie administracyjne. Sposoby i funkcje tego wsparcia powinny być przedyskutowane podczas pierwszego posiedzenia plenarnego, a następnie zatwierdzone przez Zgromadzenie Ogólne ONZ.

7. Wsparcie administracyjne może zawierać następujące funkcje:

   a) służyć jako kanał łączności, podziału informacji i konsultacji między uczestnikami w odniesieniu do spraw przewidzianych w niniejszym dokumencie;

   b) utrzymywać i udostępniać do użytku przez wszystkich uczestników zbiór przepisów ustawowych i wykonawczych, zasad, procedur, praktyk i statystyk notyfikowanych w zastosowaniu sekcji V;

   c) przygotowywać dokumenty i dostarczać wsparcia administracyjnego na posiedzenia plenarne i spotkania grup roboczych;

   d) podejmować takie dodatkowe obowiązki, jakie mogą zlecać posiedzenia plenarne lub spotkania każdej grupy roboczej wyznaczonej przez posiedzenie plenarne.

UCZESTNICTWO

8. Uczestnictwo w systemie certyfikacji jest otwarte na podstawie globalnej i niedyskryminacyjnej dla wszystkich wnioskodawców chętnych i zdolnych do wypełniania wymagań tego Systemu.

9. Każdy wnioskodawca, pragnący uczestniczyć w systemie certyfikacji, powinien zasygnalizować swoje zainteresowanie poprzez notyfikację przewodniczącemu kanałami dyplomatycznymi. Ta notyfikacja powinna zawierać informacje wymienione w lit. a) sekcji V i powinna być rozprowadzona wśród wszystkich uczestników w ciągu jednego miesiąca.

10. Uczestnicy zamierzają zapraszać przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, branży diamentowej, nieuczestniczących rządów i organizacji międzynarodowych do udziału w posiedzeniach plenarnych jako obserwatorów.

OBOWIĄZKI UCZESTNIKÓW

11. Uczestnicy będą przygotowywać i udostępniać innym uczestnikom, z wyprzedzeniem przed dorocznymi posiedzeniami plenarnymi Procesu Kimberley, informacje wymienione w lit. a) sekcji V wykazujące, w jaki sposób wymagania systemu certyfikacji są wprowadzane w życie w poszczególnych jurysdykcjach.

12. Porządek dzienny dorocznych posiedzeń plenarnych będzie zawierał pozycję, w której informacje wymienione w lit. a) sekcji V będą przeglądane, a uczestnicy mogą dostarczyć dalszych szczegółów w odniesieniu do poszczególnych systemów na żądanie zgromadzenia.

13. Gdy istnieje potrzeba uzyskania dalszych wyjaśnień, uczestnicy na posiedzeniu plenarnym, na mocy zalecenia przewodniczącego, mogą zidentyfikować i zdecydować o dodatkowych środkach sprawdzających, które należy podjąć. Takie środki będą wprowadzane w życie zgodnie ze stosowanym krajowym i międzynarodowym prawem. Mogą one zawierać następujące środki, ale nie muszą się do nich ograniczać:

    a) żądanie dodatkowych informacji i wyjaśnień od uczestników;

    b) misje przeglądowe innych uczestników lub ich przedstawicieli, gdy są wiarygodne wskazania znacznej niezgodności z systemem certyfikacji.

14. Misje przeglądowe będą przeprowadzane w sposób analityczny, fachowy i bezstronny, za zgodą uczestnika, którego to dotyczy. Rozmiar, skład, zakres uprawnień i ramy czasowe tych misji powinny być zależne od okoliczności i ustanowione przez przewodniczącego za zgodą uczestnika, którego to dotyczy, oraz skonsultowane ze wszystkimi uczestnikami.

15. Sprawozdanie o wynikach zgodności środków sprawdzających będzie kierowane do przewodniczącego i do zainteresowanych uczestników w ciągu trzech tygodni po zakończeniu misji. Wszystkie komentarze tego uczestnika, jak również sprawozdanie będą umieszczane w sekcji ograniczonego dostępu na oficjalnej stronie internetowej systemu certyfikacji nie później niż trzy tygodnie po przedstawieniu sprawozdania uczestnikowi, którego to dotyczy. Uczestnicy i obserwatorzy powinni dołożyć wszelkich starań, by zachować ścisłą poufność dotyczącą zagadnienia i dyskusji odnoszących się do wszelkich spraw związanych ze zgodnością.

ZGODNOŚĆ I ZAPOBIEGANIE SPOROM

16. W przypadku gdy pojawia się sprawa dotycząca zgodności uczestnika lub inna sprawa dotycząca wprowadzenia w życie systemu certyfikacji, Każdy zainteresowany uczestnik może o tym poinformować przewodniczącego, który bezzwłocznie poinformuje wszystkich uczestników o tym zagadnieniu i nawiąże dialog w sprawie jego rozwiązania. Uczestnicy i obserwatorzy dołożą wszelkich starań, by zachować ścisłą poufność dotyczącą zagadnienia i dyskusji odnoszących się do wszelkich spraw związanych ze zgodnością.

ZMIANY

17. Ten dokument może być zmieniany na podstawie porozumienia między uczestnikami.

18. Zmiany mogą być zaproponowane przez każdego uczestnika. Takie propozycje powinny być przesłane na piśmie do przewodniczącego, co najmniej dziewięćdziesiąt dni przed następnym posiedzeniem plenarnym, chyba że uzgodniono inaczej.

19. Przewodniczący rozpowszechni każdą zaproponowaną zmianę pospiesznie wszystkim uczestnikom i obserwatorom i umieści ją w porządku dziennym następnego dorocznego posiedzenia plenarnego.

MECHANIZM PRZEGLĄDOWY

20. Uczestnicy zamierzają poddawać system certyfikacji okresowym przeglądom, aby umożliwić uczestnikom przeprowadzenie dogłębnej analizy wszystkich elementów zawartych w systemie. Przegląd powinien również zawierać rozważenie nieustannego wymagania takiego systemu, z punktu widzenia postrzegania go przez uczestników i przez organizacje międzynarodowe, w szczególności przez Organizację Narodów Zjednoczonych, z powodu ciągłego zagrożenia powodowanego przez sporne diamenty. Pierwszy taki przegląd powinien się odbyć nie później niż trzy lata po skutecznej dacie rozpoczęcia systemu certyfikacji. Spotkanie przeglądowe powinno zwykle zbiegać się z dorocznym posiedzeniem plenarnym, chyba że uzgodniono inaczej.

ROZPOCZĘCIE WPROWADZANIA W ŻYCIE SYSTEMU

21. System certyfikacji powinien być ustanowiony na spotkaniu ministerialnym w sprawie systemu certyfikacji surowca diamentowego Procesu Kimberley w Interlaken dnia 5 listopada 2002 r.

Załącznik I do ZAŁĄCZNIKA I

CERTYFIKATY

A. **Minimalne wymagania dla certyfikatów**

Certyfikat ma spełniać następujące minimalne wymagania:

— Każdy certyfikat powinien mieć tytuł „Certyfikat Procesu Kimberley" oraz zawierać następującą deklarację: „Surowiec diamentowy w tym ładunku był przekazany zgodnie z przepisami systemu certyfikacji surowca diamentowego Procesu Kimberley"

— Kraj pochodzenia dla ładunku paczek o niemieszanym (to jest o tym samym) źródle

— Certyfikaty mogą być wydane w każdym języku, pod warunkiem że tłumaczenie na język angielski jest dołączone

— Unikalna numeracja według kodu krajowego Alpha 2, zgodna z ISO 3166-1

— Odporny na manipulacje i fałszowanie

— Data wydania

— Data ważności

— Organ wystawiający

— Identyfikacja eksportera i importera

— Waga/masa w karatach

— Wartość w USD

— Liczba paczek w ładunku

— Odpowiedni Zharmonizowany System Oznaczania i Kodowania Towarów

— Poświadczenie certyfikatu przez organ dokonujący wywozu

B. **Nieobowiązkowe elementy certyfikatu**

Certyfikat może zawierać następujące nieobowiązkowe cechy:

— Charakterystyki certyfikatu (na przykład co do formy, dodatkowych danych lub elementów zabezpieczeń)

— Cechy jakościowe surowca diamentowego w ładunku

— Część dotycząca zalecanego potwierdzenia przywozu powinna posiadać następujące elementy:

Kraj przeznaczenia

Oznaczenie importera

Wagę w karatach i wartość w USD

Odpowiedni Zharmonizowany System Oznaczania i Kodowania Towarów

Datę przyjęcia przez organ dokonujący wywozu

Poświadczenie przez organ dokonujący przywozu

C. **Procedury nieobowiązkowe**

Surowiec diamentowy może być przewożony w przezroczystych torbach ochronnych.

Unikalny numer certyfikatu może być powtórzony na pojemniku.

Załącznik II do ZAŁĄCZNIKA I

ZALECENIA PRZEWIDZIANE W LIT. F) SEKCJI IV

Zalecenia ogólne

1. Uczestnicy mogą wyznaczyć oficjalnego koordynatora(-ów) do działań zmierzających do wprowadzenia w życie systemu certyfikacji.
2. Uczestnicy mogą rozważyć wykorzystanie uzupełnienia i/lub usprawnienie zbierania i publikacji statystyk określonych w załączniku III opartych na zawartości certyfikatów Procesu Kimberley.
3. Zachęca się uczestników do utrzymania informacji i danych wymaganych w sekcji V w skomputeryzowanej bazie danych.
4. Zachęca się uczestników do przesyłania i otrzymywania elektronicznych wiadomości w celu wspierania systemu certyfikacji.
5. Uczestników, którzy wytwarzają diamenty i którzy podejrzewają grupy rebelianckie o eksploatację diamentów na ich terytoriach, zachęca się do określenia obszarów rebelianckiej działalności eksploatacji diamentów i dostarczenia tych informacji wszystkim innym uczestnikom. Te informacje należy uaktualniać na bieżąco.
6. Zachęca się uczestników do podania do wiadomości nazwisk osób prywatnych lub firm skazanych za działalność mającą znaczenie do celów systemu certyfikacji wszystkim innym uczestnikom za pośrednictwem przewodniczącego.
7. Zachęca się uczestników do zapewnienia, że wszystkie zakupy surowca diamentowego za gotówkę są kierowane przez oficjalne kanały bankowe, poparte dającą się sprawdzić dokumentacją.
8. Uczestnicy wytwarzający diamenty powinni przeanalizować swoją produkcję diamentów według następujących pozycji:
   — Charakterystyki diamentów wytworzonych
   — Rzeczywistej produkcji

Zalecenia dla kontroli nad kopalniami diamentów

9. Zachęca się uczestników do zapewnienia, że wszystkie kopalnie diamentów są licencjonowane i do dopuszczenia jedynie kopalni licencjonowanych do kopania diamentów.
10. Zachęca się uczestników do zapewnienia, że przyszłościowe i kopalniane firmy utrzymują skuteczne standardy bezpieczeństwa dla zapewnienia, że sporne diamenty nie zanieczyszczają produkcji zgodnej z prawem.

Zalecenia dla uczestników wydobywających diamenty na małą skalę

11. Wszyscy rzemieślniczy i nieformalni górnicy diamentów powinni być licencjonowani i tylko takie osoby licencjonowane powinny być dopuszczone do eksploatacji diamentów.
12. Rejestry licencyjne powinny zawierać następujące minimalne informacje: nazwisko, adres, obywatelstwo i/lub miejsce pobytu oraz obszar autoryzowanej działalności górnictwa diamentowego.

Zalecenia dla kupujących, sprzedających i eksporterów surowca diamentowego

13. Wszyscy kupujący, sprzedający, wywożący diamenty oraz agenci i firmy kurierskie włączone w przewóz surowca diamentowego powinni być zarejestrowani i licencjonowani przez właściwe organy każdego uczestnika.
14. Rejestry licencyjne powinny zawierać następujące minimalne informacje: nazwisko, adres, obywatelstwo i/lub miejsce pobytu.
15. Wszyscy kupujący, sprzedający, i wywożący surowiec diamentowy powinni być prawnie zobowiązani do zachowywania przez okres pięciu lat dziennych sprawozdań kupna, sprzedaży lub wywozu, wykazujące nazwiska klientów kupujących lub sprzedających, ich numer licencyjny oraz sumę i wartość diamentów sprzedanych, wywiezionych lub nabytych.
16. Informacje z ust. 14 powinny być wprowadzone do skomputeryzowanej bazy danych, aby ułatwić przedstawienie szczegółowych informacji odnoszących się do działalności indywidualnych nabywców i sprzedawców surowca diamentowego.

Zalecenia dla procesów wywozowych

17. Eksporter powinien przedłożyć ładunek surowca diamentowego właściwemu organowi dokonującemu wywozu.
18. Zachęca się organ dokonujący wywozu, by przed poświadczeniem certyfikatu wymagał od eksportera dostarczenia deklaracji, że wywożony surowiec diamentowy nie jest spornym diamentem.
19. Surowiec diamentowy powinien być zapieczętowany w pojemniku odpornym na manipulacje razem z certyfikatem lub jego należycie poświadczoną kopią. Organ dokonujący wywozu powinien wtedy przesłać szczegółową wiadomość pocztą elektroniczną do właściwego organu dokonującego przywozu, zawierającą informacje o wadze w karatach, wartości, kraju pochodzenia lub wywozu, importerze i o seryjnym numerze certyfikatu.
20. Organ dokonujący wywozu powinien rejestrować wszystkie szczegóły dotyczące ładunków surowca diamentowego w skomputeryzowanej bazie danych.

Zalecenia dla procesów przywozowych

21. Organ dokonujący przywozu powinien otrzymać wiadomość pocztą elektroniczną przed lub przy przybyciu ładunku surowca diamentowego. Wiadomość powinna zawierać szczegóły takie, jak waga w karatach, wartość, kraj pochodzenia lub wysyłki, eksporter oraz numer seryjny certyfikatu.

22. Organ dokonujący przywozu powinien zbadać ładunek surowca diamentowego, by sprawdzić, czy pieczęcie i pojemnik były nienaruszone i czy wywóz odbył się zgodnie z systemem certyfikacji.

23. Organ dokonujący przywozu powinien otworzyć i zbadać zawartość ładunku, aby sprawdzić szczegóły zadeklarowane w certyfikacie.

24. Na żądanie i gdy jest to możliwe do zastosowania, organ dokonujący przywozu powinien przesłać odcinek zwrotny lub kupon potwierdzający przywóz do właściwego organu dokonującego wywozu.

25. Organ dokonujący przywozu powinien rejestrować wszystkie szczegóły dotyczące ładunku surowca diamentowego w skomputeryzowanej bazie danych.

Zalecenia dla ładunków przywożonych do stref wolnego handlu lub z nich wywożonych

26. Ładunki surowca diamentowego przywożone do stref wolnego handlu lub z nich wywożone powinny być przetwarzane przez wyznaczone organy.

Załącznik III do ZAŁĄCZNIKA I

STATYSTYKA

Uznając, że solidne i porównywalne dane dotyczące produkcji i handlu międzynarodowego surowcem diamentowym są istotnym narzędziem dla skutecznego wprowadzenia w życie systemu certyfikacji, w szczególności dla zidentyfikowania wszelkich nieprawidłowości lub anomalii, które mogłyby wskazywać, że sporne diamenty są wprowadzane do handlu zgodnego z prawem, uczestnicy zdecydowanie popierają następujące zasady, biorąc pod uwagę konieczność ochrony komercyjnie sensytywnych informacji:

a) utrzymać i publikować w ciągu dwóch miesięcy okresu odniesienia i w znormalizowanym formacie, kwartalnie zebrane statystyki dotyczące przywozu i wywozu surowca diamentowego, jak również numery certyfikatów poświadczonych na wywóz, oraz o przywiezionych ładunkach z załączonymi certyfikatami;

b) utrzymać i publikować statystyki o wywozie i przywozie, według kraju pochodzenia i wywozu, gdy jest to możliwe; według wagi w karatach i wartości; oraz zgodnie z odpowiednimi klasyfikacjami Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów (HS) 7102 10; 7102 21 ; 7102 31;

c) utrzymać i publikować, co pół roku i w ciągu dwóch miesięcy okresu odniesienia, statystyki dotyczące produkcji surowca diamentowego według wagi w karatach i według wartości. W przypadku gdy uczestnik nie jest w stanie opublikować tych statystyk, powinien notyfikować to niezwłocznie przewodniczącemu;

d) zbierać i publikować te statystyki, polegając w pierwszym rzędzie na istniejących krajowych procedurach i metodologiach;

e) udostępniać te statystyki organowi międzyrządowemu lub innym właściwym mechanizmom określonym przez uczestników dla (1) zestawienia i publikacji kwartalnie w odniesieniu do wywozu i przywozu, oraz (2) co pół roku w odniesieniu do produkcji. Te statystyki mają być udostępniane dla analizy przez zainteresowane strony i przez uczestników, indywidualnie lub zbiorowo, zgodnie z takim zakresem uprawnień, jaki może być ustalony przez uczestników;

f) zbadać informacje statystyczne odnoszące się do handlu międzynarodowego surowcem diamentowym i produkcji tego surowca na dorocznym posiedzeniu plenarnym, w celu rozpatrzenia odpowiednich kwestii, i do podtrzymania skutecznego wprowadzania w życie systemu certyfikacji.

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz uczestników systemu certyfikacji Procesu Kimberley i ich należycie wyznaczonych właściwych organów, określonych w art. 2, 3, 5, 8, 9, 12, 17, 18, 19 i 20

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz właściwych organów Państw Członkowskich i ich zadań określonych w art. 2 i 19

ZAŁĄCZNIK IV

Świadectwo wspólnotowe określone w art. 2

Świadectwo wspólnotowe, określone w art. 2, powinno mieć następujące cechy. Państwa Członkowskie zapewniają, że świadectwa, które wydają, są identyczne. W tym celu przedłożą one Komisji wzory świadectw, które będą wydawane.

Za druk świadectw WE odpowiadają Państwa Członkowskie. Świadectwa WE mogą być również drukowane przez drukarnie wskazane przez Państwo Członkowskie, na terytorium którego drukarnie są ustanowione. W tym ostatnim przypadku na każdym świadectwie WE Państwo Członkowskie umieszcza wzmiankę o wskazanej drukarni. Każde świadectwo WE posiada wzmiankę o nazwie i adresie drukarni lub znak umożliwiający identyfikację drukarni. Drukarnią powinna być drukarnia wysoce zabezpieczonych banknotów. Drukarnia powinna posiadać referencje od rządowych i komercyjnych klientów.

Komisja Europejska udostępnia wzory oryginalnych świadectw WE organom WE.

Materiały

— Wymiary: A4 (210 × 297 mm);

— Oznaczenie znakiem wodnym z widocznymi (europejski błękit) i niewidocznymi (żółto/zielonymi) włóknami ultrafioletowymi;

— Zabezpieczony papier: widoczne włókna zabarwione tak, by pasowały do „europejskiego błękitu”;

— Matowy ultrafiolet (cechy dokumentu są wyraźnie widoczne przy podświetleniu lampą ultrafioletową);

— Papier 100 g/m^2.

Drukarstwo

— Tło o tęczowym zabarwieniu (wrażliwe na rozpuszczalnik) (definicja koloru: niebiesko-różowy Pantone);

  — Skutek „tęczy” ma zabezpieczone tło, które nie ujawni się na fotokopii.

  — Użyte atramenty muszą być „wrażliwe na rozpuszczalnik”, aby ochronić dokument przed działaniem chemikaliów wykorzystywanych dla zmiany wpisanego tekstu, takich jak wybielacz.

— Tło o zabarwieniu jednokolorowym (trwałym i odpornym na światło);

  — Zapewnić, że wtórna „tęcza” jest wydrukowana dla zabezpieczenia świadectw przed narażeniem na światło słoneczne.

— Niewidoczne działanie promieni UV (gwiazdy z flagi UE);

  — Zabezpieczona drukarnia powinna stosować właściwą wagę atramentu, aby zapewnić, że cecha promieni UV jest niewidoczna w zwykłym świetle.

— Flaga UE: wydrukowana złotem i europejskim błękitem;

— Wklęsłe obramowanie;

  — Dotykalny atrament wklęsły jest jedną z najważniejszych cech w dokumencie.

— Napis bardzo małym drukiem „Certyfikat Procesu Kimberley”;

— Ukryty obraz: PK;

— ROZMYTA cecha o treści „SCPK”;

— Zarys dokumentu musi zawierać cechy antykopii („Medalionu”) w zadrukowanym tle.

Numeracja

— Każde świadectwo WE ma unikalny numer seryjny, poprzedzony kodem: WE.

— Komisja przypisuje numery seryjne Państwom Członkowskim, które zamierzają wydawać świadectwa WE.

— Powinny być dwa rodzaje pasującej do siebie numeracji – widoczna i niewidoczna:

— Pierwszy = sześciocyfrowa sekwencja, jednokrotnie we wszystkich częściach dokumentu, czarnym drukiem (fluorescencyjny przechodzący w zielony w świetle ultrafioletowym)

  — Drukarnia powinna ponosić wszelką odpowiedzialność za numerację każdego świadectwa.

  — Drukarnia powinna również utrzymywać bazę danych wszystkich numerów.

  — Prawy i lewy numer mają być zrównane poziomo.

— Drugi = sześciocyfrowa sekwencja, niewidoczna drukowana numeracja (pasująca do powyższej) przechodząca we fluorescencyjną czerwień w świetle ultrafioletowym (zrównana pionowo z górnymi widocznymi numerami).

Język

Język angielski oraz, tam gdzie właściwe, język(-i) danego Państwa Członkowskiego.

Szata graficzna i wykończenie

Cechy obowiązkowe

Otwór perforowany w 1 pozycji, wycięty do pojedynczego rozmiaru A4. 1 w odległości 70 mm od krawędzi R.

a) strona lewa:

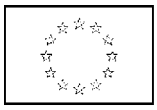

EUROPEAN COMMUNITY
Unique Number: EC
EC KIMBERLY PROCESS CERTIFICATE

The rough diamonds in this shipment have been handled in accordance with the provisions of the Kimberly Process Certification Scheme for rough diamonds.

Country of Origin: ..... Number of Parcels: .....

Country of Provenance

Name and address of exporter: .....

Name and address of importer: .....

	Carat	Value (USD)
7102.10		
7102.21		
7102.31		

THIS CERTIFICATE

Issued on ..... Expires on .....

.....

Signature of Authorised Officer/Official Stamp

b) strona prawa:

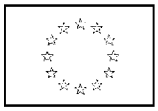

Unique Number: EC
EUROPEAN COMMUNITY
KIMBERLY PROCESS CERTIFICATE
IMPORT CONFIRMATION

It is hereby certified that the rough diamonds in this shipment exported

From .....

Were accepted for import

Into .....

By .....

On .....

And that the import has been checked and verified in compliance with the provisions of the Kimberley Certification Scheme for rough diammonds.

	Carat	Value (USD)
7102.10		
7102.21		
7102.31		

.....
Signature of Authorised Officer

Stamp of Importing Authority

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz organizacji diamentowych wprowadzających w życie system gwarancji i własne regulacje przemysłu określone w art. 13 i 17